

2017 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Tibor Farkas/ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Byla C-564/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Sąjungos teisės normos pažeidimu grindžiamo pagrindo nagrinėjimas teismo iniciatyva — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Direktyva 2006/112/EB — Teisė atskaityti pirkimo mokesį — Atvirkštinio apmokestinimo sistema — 199 straipsnio 1 dalies g punktas — Taikymas tik nekilnojamajam turtui — Turto pirkėjo neteisingai sumokėtas mokestis pardavėjui klaidingai išrašius sąskaitą faktūrą — Mokesčių institucijos sprendimas, kuriuo turto pirkėjui nustatoma mokesčių skola, atsisakoma sumokėti jo prašomą atskaitytą sumą ir jam paskiriama fiskalinė bauda)

(2017/C 195/03)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Tibor Farkas

Atsakovas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, 199 straipsnio 1 dalies g punktas aiškinamas taip, kad jis taikomas nekilnojamojo turto, kurį skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo tvarka, tiekimui.
2. Direktyvos 2006/112, iš dalies pakeistos Direktyva 2010/45, nuostatas ir mokesčių neutralumo bei proporcingumo principus reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiama tokioje, kaip pagrindinėje byloje situacijoje iš turto pirkėjo atimti teisę į pridėtinės vertės mokesčio, kurį jis nepagrįstai sumokėjo pardavėjui remdamasis sąskaita faktūra, išrašyta remiantis įprastos pridėtinės vertės mokesčio tvarkos taisyklėmis, nors atitinkamam sandoriui buvo taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas, o pardavėjas šį mokesį sumokėjo į valstybės biudžetą, atskaitą. Vis dėlto šie principai reikalauja, kad jei iš pardavėjo pagrindinėje byloje pirkėjui neįmanoma arba pernelyg sudėtinga susigrąžinti pridėtinės vertės mokesį, ypač pardavėjo nemokumo atveju, pirkėjas turi galėti pateikti prašymą grąžinti tiesiogiai mokesčių institucijai.
3. Mokesčių proporcingumo principą reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama valstybės narės mokesčių institucijoms tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, skirti apmokestinamajam asmeniui, kuris įsigijo turtą, kuriam taikoma atvirkštinio apmokestinimo tvarka, fiskalinę sankciją, lygią 50 % pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurią jis turi sumokėti mokesčių administratoriui, nors pastarasis nepatyrė mokesčių pajamų nuostolių ir nėra sukčiavimo mokesčių srityje požymių, tačiau tai dar turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 90, 2016 3 7.